

Sygn. akt II Ca 511/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz (spr.) SSR del. Aleksandra Szymorek - Wąsek
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa W. C. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zadośćuczynienie i inne roszczenia w łącznej kwocie 18.964,40 zł

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 26 maja 2014 roku, sygn. akt I C 390/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym litera „b” sentencji w ten tylko sposób, że zasądzoną kwotę 2.820 złotych obniża do kwoty 2.020 (dwa tysiące dwadzieścia) złotych a w pozostałej części powództwo i apelację oddala;

2. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami za instancję odwoławczą.

(...)

Sygn. akt II Ca 511/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie IC 390/13 Sąd Rejonowy w Opocznie zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki W. C. (1) kwotę 16.000,00 zł zadośćuczynienia, 2.820,00 zł tytułem kosztów opieki oraz 144,40 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Zasądził również 3.825,00 zł zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 11 stycznia 2013 r. ok. godz. 9.00 w O.W. C. (1)szła do swojej siostry chodnikiem przy ul. (...)(...) w stronę bloków znajdujących się przy tej ulicy. Będąc na wysokości sklepu spożywczo - mięsnego pana S.poślizgnęła się i upadła na prawą rękę. Pomógł jej podnieść się przechodzący mężczyzna, po czym po kilku krokach powódka znów się

poślizgnęła i upadła na prawą stronę. Po zdarzeniu powódka udała się do domu, po czym mąż z synem zawieźli ją do szpitala w O., gdyż miała spuchniętą rękę.

W dniu zdarzenia panowała ujemna temperatura, chodnik, którym szła W. C. (1) był śliski, pokryty warstwą lodu i przyprószony warstwą śniegu, nie był posypany piaskiem, ani solą.

W. C. (1) w wyniku upadku doznała urazu złamania wieloodłamowego dalszej nasady kości promieniowej prawej i wyrostka rylcowatego kości łokciowej prawej. Po zgłoszeniu się do Poradni (...) i wykonaniu badania (...) została skierowana do szpitala. W Oddziale (...) Szpitala (...) w O. wykonano repozycję ręczną ze stabilizacją 3 drutami K. i unieruchomienie gipsowe. W. C. (1) została wypisana ze szpitala w dniu 12.01.2013 r. z zaleceniem kontroli w (...).

W dniu 16 stycznia 2013 r. W. C. (1) zgłosiła się do Poradni (...) (...) gdzie wykonano opatrunek.

W dniu 23.01.2013 r. ponownie zgłosiła się do w/w poradni z bólem, temperaturą 38° C i odczynem zapalnym. Dokonano zmiany opatrunku gipsowego.

W dniu 31 stycznia 2013 r. operacyjnie usunięto jeden z drutów z kości promieniowej, w dniu 18 lutego 2013 r. usunięto opatrunek gipsowy, zaś w dniu 5 marca 2013 r. usunięto pozostałe dwa druty.

W. C. (1) wymagała pomocy osób trzecich przez okres 2 miesięcy, co jest typowe przy tego typu złamaniach, nawet przy braku powikłań. Unieruchomienie gipsowe kończyny górnej prawej zostało usunięte po około 6 tygodniach. W tym okresie W. C. (1) potrzebowała pomocy innych osób średnio ok. 4 godziny na dobę. Przez kolejny jeden miesiąc potrzebowała pomocy średnio ok. 2 godziny.

W. C. (1) po urazie w czasie przebywania w domu pomagali mąż i syn. Jako osoba praworęczna była bezradna. Mąż pomagał jej przy czynnościach higienicznych, zaś syn pomagał w zakupach, sprzątaniu i praniu. Przed zdarzeniem W. C. (1) była zdrowa, nie korzystała z żadnych leków, wykonywała wszystkie prace domowe, nawet za męża, który leczy się na serce. Obecnie nie ma pewnego chwytu w prawej ręce, rzeczy wypadają jej z ręki, nie może myć podłóg i okien, jest ograniczona w gotowaniu i pieczeniu ciast. Do chwili obecnej jest pod opieką (...)

Gmina O. jest ubezpieczona w Towarzystwie (...) w W. m.in. od zimowego utrzymania chodników i jezdni będących w zarządzie Gminy O. i była ubezpieczona na datę zdarzenia tj. 11 stycznia 2013 r.

Toczyło się postępowanie likwidacyjne w Towarzystwie (...) w W. w związku ze zdarzeniem W. C. (1) z dnia 11 stycznia 2013 r., ubezpieczyciel nie przyjął odpowiedzialności odmawiając wypłaty odszkodowania.

W ocenie Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W oparciu o zabrany w sprawie materiał dowodowy Sąd przyjął, że stosownie do treści art. 6 k.c. powódka W. C. (1) udowodniła zdarzenie, szkodę oraz wystąpienie związku przyczynowego między szkodą a zdarzeniem ją wyrządzającym, czyli przesłanki z art. 415 k.c, który stanowi, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c).

W oparciu o zeznania świadków E. B., W. C. (2) i zeznania powódki W. C. (1), które są logiczne, spójne i wiarygodne, Sąd przyjął, że przyczyną upadku powódki W. C. (1) w dniu 11 stycznia 2013 r. na chodniku przy ul. M.C. S. w O., było oblodzenie chodnika. W następstwie tego upadku, doznała ona szkody.

Poza sporem jest, że przedmiotowy chodnik znajduje się w zarządzie Gminy O. i pracownicy interwencyjni zatrudnieni przez Urząd Miejski w O. byli zobowiązani do wykonania czynności związanych z posypywaniem chodników mieszanką piaskowo-solną.

Jak wynika z opinii biegłego lekarza (...)w związku z doznanym urazem złamania (...)W. C. (1)doznała uszczerbku na zdrowiu w wysokości 12 %.

Zdaniem Sądu, przy przyjęciu wniosków zawartych w opinii biegłego, zeznań powódki M. C. oraz świadka W. C. (2) adekwatna wysokość zadośćuczynienia to kwota 16.000,00 zł.

Sąd uznał również za usprawiedliwione stosownie do art. 444 § 1 k.c. żądanie zwrotu kosztów leczenia w kwocie 144,40 zł. (faktury znajdujące się w aktach szkodowych i koszty leczenia stosownie do opinii biegłego sądowego i zeznań powódki W. C. (1)) oraz kosztów opieki w kwocie 2820 zł. (powódka W. C. (1) wymagała opieki osób trzecich przez okres wskazany w opinii biegłego przy przyjęciu 10 zł - stawki przyjmowanej w innych podobnych sprawach) - za 1 godzinę opieki).

Od powyższego wyroku apelację złożyła strona pozwana. Zaskarżyła wyrok jedynie w części zasądzającej na rzecz powódki kwotę 2820 zł. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1/ naruszenie prawa materialnego, mianowicie art.444§1 k.c. przez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że powód nie musi wykazać rzeczywistego poniesienia kosztów opiek by móc żądać odszkodowania za okres, kiedy po wypadku był niesamodzielny i wymagał pomocy osób trzecich;

2 / naruszenie prawa procesowego, mianowicie art. 328§2 k.p.c. przez nie przedstawienie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sposobu wyliczenia zasądzonej kwoty 2.820,00 zł i jakiego dokładnie okresu czasu dotyczyła ta kwota.

Wskazując na powyższe, wносиła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w tym zakresie, ewentualnie o uchylenie wyroku w pkt. 1 ppkt.b i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji w tej części do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem kosztów postępowania za drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie jest zasadna apelacja pozwanego kwestionująca zasadę przyznania powódce odszkodowania obejmującego zwrot kosztów opieki.

Jeżeli w wyniku doznanego uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia poszkodowanemu potrzebna jest opieka (stała lub tymczasowa - np. w czasie, gdy nie był w stanie samodzielnie funkcjonować), odszkodowanie obejmuje także koszty tej opieki. Nie jest konieczne, aby poszkodowany rzeczywiście opłacił koszty takiej opieki, stanowią ono element należnego poszkodowanemu odszkodowania nawet wtedy, jeśli opieka sprawowana była przez członków rodziny poszkodowanego nieodpłatnie (SN w wyr. z 4.3.1969 r., I PR 28/69, OSNCPiUS 1969, Nr 12, poz. 229; wyr. SN z 4.10.1973 r., II CR 365/73, OSNCPiUS 1974, Nr 9, poz. 147). Szkodą jest już bowiem konieczność zapewnienia opieki, natomiast zapewnienie sobie przez poszkodowanego taniej lub nawet nieodpłatnej opieki nie zmniejsza szkody. Powyższe stanowisko jest zgodne z ogólnymi zasadami szacowania odszkodowania i naprawienia szkody - samodzielne usunięcie skutków zdarzenia szkodzącego przez poszkodowanego nie zmniejsza należnego poszkodowanemu odszkodowania. (Komentarz KPC po redakcją Osejdy Legalis 2014, t.18 do art. 444)

Fakt ponoszenia całego ciężaru opieki nad poszkodowanym w czasie leczenia i rehabilitacji przez członków najbliższej rodziny nie zwalnia osoby odpowiedzialnej od zwrotu kwoty obejmującej wartość tych świadczeń; (zob. także wyr. SN z 8.2.2012 r. V CSK 57/11, Legalis).

Natomiast przyznać należy rację skarżącemu gdy zarzuca, że sąd w uzasadnieniu wyroku niezbyt precyzyjnie przedstawił sposób wyliczenia zasądzonej kwoty. Z uzasadnienia wynika jedynie dokładna wysokość stawki dziennej kosztów opieki - 10 zł. Przy tej stawce w ocenie sądu żądanie przez powódkę kwoty 2820 zł jest usprawiedliwione. Tymczasem jak wynika z opinii biegłego ortopedy powódka w okresie czasu od 12 stycznia do usunięcia unieruchomienia gipsowego w dniu 18 lutego (37 dni) wymagała opieki w rozmiarze 4 godzin dziennie, zaś w okresie

od 19 lutego do 19 marca (27 dni) w rozmiarze 2 godzin dziennie. Łączny wymiar opieki wyniósł zatem 202 godzin. Kwota należna z tego tytułu wynosi jedynie 2020 zł, a nie jak przyjął sąd pierwszej instancji 2820 zł.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc dokonał korekty zasądzonej kwoty obniżając ją do 2020 zł, zaś dalej idącą apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw oddalił – art. 385 kpc.

(...)